

pontja a nyomvonalától É-ra lehetett, míg az őskori települések ettől inkább délre találhatók.

A 2004-ben feltárt területen a legkorábbi megtelepedés nyomai a középső rézkori Balaton-Lasinja kultúrához köthetők. A tavalyi árokszakaszcso folytatását a nyomvonal déli széléig követni tudtuk. Az árok teljes hosszában olyan nagy volt a későbbi korokból származó objektumok sűrűsége, hogy az árok nagy részét csak az objektumok bontása során találtuk meg. Bár a területről készült légi fotó, ezen az árok folytatását nem tudtuk megfigyelni, így a teljes árok mérete, iránya, funkciója kérdéses. A Balaton-Lasinja kultúrához sorolható objektumok szinte kizárólag az ároktól K-re kerültek elő. Említésre érdemes a 778. objektum. Az igen nagyméretű, szabálytalan alakú gödörben egy egyelőre ismeretlen funkciójú kb. 80×100 cm kiterjedésű, egyrétegű, összecementálódott tavi iszapdarabokból és homokkövekből álló rakást találtunk.

A protobolerázi horizont leletanyaga idén csak néhány kisebb objektumból látott napvilágot. A badeni kultúra késői fázisának leletei pedig elsősorban szabálytalan alakú gödrökben voltak. Egy szabályos, kerek, enyhén kihasasodó, homogén betöltésű gödör alján két állatcsontváz és kevés kerámiatöredéket találtunk.

Idén a tavalyinál több a halomsíros kultúrához sorolható gödröt tártunk fel, melyek a kisebb dombháton és a nagyobbik domb Ny-i lejtőjének alsó részén sűrűsödtek. A nagy mennyiségű kerámiaanyag mellett néhány bronztű is előkerült.

A kelta korból számos, de aránylag kevés leletanyagot tartalmazó gödör mellett hat ház került elő. Ezek közül kettő, kisebb mérete alapján, nem lakógödör, hanem inkább műhely lehetett. Formájuk négyszögletes vagy téglatest alakú, az oszlophelyek kialakítása változatos. Általában csak lejárt, vagy döngölt az aljuk, két házban tapasztott padlót találtunk. Az egyik ház szélébe ásva, edényégető kemencét alakítottak ki. A két fűtőcsatornás kemence rostélya töredezetten maradt meg, hamusgödörében több edény darabjai heverték.

Az Árpád-kori települést ebben az évben is gödrök és oszlophelyek jellemezték. Feltártunk egy négyzet alakú építményt, sarkaiban egy-egy oszlophellyel. Három kutat találtunk, az egyikben az ácsolt faszerkezet, a másikban pedig a vesszőfonatos szerkezet jó állapotban maradt meg. Mindkét kútból kerültek elő olyan famaradványok, melyek hordó vagy vödör részei lehettek. A nagy mennyiségű kerámiatöredék fazekakhoz tartozott, a fémanyagot idén is a vaskések jellemezték. Az egyéb leletek közül a csontkorcsolyákat érdemes kiemelni.

HONTI SZILVIA – SIKLÓSI ZSUZSANNA –
NÉMETH PÉTER GERGELY

391. Tiszalúc, Danka-domb

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) B

2004. október 7-én helyszíni szemlét végeztünk az ismert bronzkori lelőhelyen, mert bejelentést kaptunk, hogy he-

lyiek leletek után kutatva időnként beleásnak a dombba. A Danka-domb a község DK-i határában található, jelenleg a volt tsz-telep É-i szegélyén húzódó földútról közelíthető meg. A lelőhely egy ÉK–DNy-i irányú „platón” húzódik, mely D felé egy nagy kiterjedésű mocsaras terület irányába meredeken szakad le. Az őskori település e plató egy részén, illetve a hozzá kapcsolódó hármass dombon található. Ebből a jelenlegi földúttól É-ra fekvő terület szántóföld, melyen kis mennyiségű apróra tört kora bronzkori edénytöredéket (hatvani kultúra) találtunk. A hármass dombot magas, elvadult növényzet borítja. A középső kiemelkedésen több helyen figyeltünk meg régi és újabb beásásokat, melyek szélein kupacokba összerakott cserepeket, földjükben pedig nagy mennyiségű kagylót és állatcsontot találtunk. Úgy tűnt, hogy a leletek közül csak az épebb edényeket vitték magukkal. Az egyik nagyobb beásásban legalább 50 cm vastag kevert, világosszürke, kagylós, faszenes réteg felső részét figyeltük meg. Az általunk összegyűjtött, a beásásokban hagyott anyag főként textilmintás és seprűdiszes, nagyobb méretű kora bronzkori házi edények (hatvani kultúra) töredékeiből áll, azonban kisebb mennyiségben vékony falú, sötét színű, fényezett felületű cserepeket, valamint egy retusált kőeszközt is találtunk.

CSENGERI PIROSKA

392. Tiszatarján határa

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, R

2004 októberében a község rendezési tervének régészeti hatástanulmányához terepbejárást végeztünk a község határában.

Nagyszögesi-dűlő: Rézkori település nyomaira bukkantunk. A felszínen cseréptöredékeket és nagyméretű, gondosan megmunkált penge töredékeit gyűjtöttük. A kerámiaanyagban előforduló korongos tapadású fültöredék alapján rézkorinak (hunyadihalmi csoport) határoztuk meg a leletanyagot.

Tanári-földek: A határrészben egy hosszan elnyúló, a környezetéből szemmel láthatóan kiemelkedő dombon nagy kiterjedésű lelőhelyre bukkantunk. A felszínen gyűjtött nagy mennyiségű kőanyag – magkövek, pattintékok, pengék és nyersanyag – alapján feltételezhető, hogy egy kőmegmunkáló műhely működhetett a településen. A leletanyagban a durva- és házikéramia egyaránt előfordul. A település újkőkori, a Tisza kultúra jellegzetes karcolt díszű kerámiájával.

Koós JUDIT

393. Tiszavasvári, Kashalom-dűlő

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B, A

Tiszavasvári határában, a debreceni út bal oldalán, a 0194/9 és 0194/10 hrsz. alatti ingatlanon agyagbányát, illetve téglagyárat kívántak létesíteni. 2004. május 24. és augusztus 27. között elvégeztük a majdani gyárterü-